

722 Vítej, vítej, tělo přezáračné

transpozice -4

1. Ví - tej, ví - tej, tě - lo pře - zá - zra - čné, ta - jem - ná ty

stra - vo du - še lač - né, ví - tej, ma - no z ne - be se - sla - ná.

Po - zdra - ve - na buď krev Je - zu Kris - ta, již se ná - poj

ží - zni - vé - mu chys - tá, ob - čer - stvu - je du - še zna - ve - ná.

2. Zdrávo budiž, Srdce Ježíšovo,
s tebou Bůh se pojí, věčné Slovo,
v tobě plesá Boží Trojice.
Čest a chvála budiž tobě vzdána,
svatosvatá duše Krista Pána,
nevyvázná míru studnice.

3. Božství Páně, neskonalá krásu,
nebešťanů věkověčná spásu,
ve svátosti požehnáno buď.
Synu Boží, ve svátosti kraluj,
k ctnosti veď nás, hříchu všeho vzdaluj
a svou láskou naplň naši hrud'.

2. Zdrá - vo bu - diž, Srd-ce Je - ží - šo - vo, s te - bou Bůh se

po - jí, věč - né Slo - vo, v to - bě ple - sá Bo - ží Tro - ji - ce.

Čest a chvá - la bu-diž to - bě vzdá - na, sva - to - sva - tá

du - še Kris - ta Pá - na, ne - vy - váž - ná mí - ru stud - ni - ce.

3. Bož - ství Pá - ně, ne-sko-na-lá krá - so, ne - beš - ťa - nů

vě - ko - věč - ná spá - so, ve svá - tos - ti po - žeh - ná - no buď.

Sy - nu Bo - ží, ve svá - tos - ti kra - luj, k ctnos - ti ved' nás,

hří - chu vše - ho vzda - luj a svou lás - kou na - plň na - ši hrud'.